

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719200816
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719200816.8

Medzitýmny rozsudok

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: I. U., M. U., T.. XX.XX.XXXX, H. J.. C.. D. X, XXX XX F., občan SR, zast. MÉSZÁROS BARIAKOVÁ advokátska kancelária s.r.o., IČO: 52 488 047, P. O. Hviezdoslava 344/23, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Generali Poistovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, zast. JUDr. Radkom Petruňom, advokátom so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 2 644,80 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Základ nároku je daný.

II. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodne až v rozsudku, ktorým rozhodne o celom uplatnenom nároku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.02.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2 644,80 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 644,80 Eur od 10.02.2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobca uviedol, že sa domáha svojich práv, ktoré vyplývajú zo zmluvy o povinnom zmluvnom poistení, ktorá má nepochybne spotrebiteľský charakter, nakoľko žalovaný vystupuje ako podnikateľ a žalobca ako spotrebiteľ. Uviedol ďalej, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 3T/7/2018 - 115 zo dňa 18.04.2018 bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, a to na skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete trestného rozsudku, pričom zároveň bol týmto trestným rozsudkom okrem iného zaviazaný nahradiť poškodenému N. N. škodu vo výške 2 644,80 EUR. Vzhľadom k tomu, že k vzniku škody na zdraví došlo pri prevádzke motorového vozidla, ktoré má povinne zmluvne poistené u žalovaného, ešte v deň vzniku poistnej udalosti túto skutočnosť žalovanému telefonicky nahlásil, pričom dňa 03.08.2017 e-mailom doručil žalovanému požadovaný dokument - oznámenie škody z PZP. Žalovaný zaevidoval poistnú udalosť pod č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, pričom tieto udalosti priradil k poistnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX. Keďže v čase vzniku poistnej udalosti mal žalobca platne uzatvorené povinné zmluvné poistenie automobilu u žalovaného, bolo jeho povinnosťou za žalobcu právoplatným rozhodnutím súdu priznanú škodu poškodenému uhradiť. K uvedenému žalobca žalovaného vyzval, no tento mu oznámil, že keďže sa jednalo o pracovný úraz, poškodený si to mal uplatniť u svojho zamestnávateľa, resp. mal požiadať Sociálnu poisťovňu o vyplatenie príslušnej dávky. Z uvedeného dôvodu mal žalobca za to, že vzniknutá škoda bude poškodenému riadne uhradená, a teda že sa tým ďalej nemusí zaoberať. Následne mu však súdny exekútor JUDr. Marián Jurina doručil upovedomenie o začatí exekúcie č. 74EX 457/18 - 4, prostredníctvom ktorého žalobcu upovedomil o tom, že začala exekúcia na jeho majetok, a to na základe návrhu poškodeného, pričom exekučným titulom bol vyššie označený trestný rozsudok. Súdny exekútor v tejto exekúcii vymáhal sumu vo výške 2 644,80 Eur plus trovy exekúcie, t. j. vymáhal nárok poškodeného priznaný mu v trestnom konaní vedenom proti žalobcovi na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T/7/2018. Vzhľadom na túto situáciu žalobca obratom exekúciu vyplatil, čím v podstate splnil povinnosť, ktorú mal splniť žalovaný. Žalobca

je toho názoru, že bolo povinnosťou žalovaného nahradiť poškodenému škodu priznanú trestným rozsudkom, o ktorom ho informoval, nakoľko sa jednalo o škodu na zdraví spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla. Z uvedeného dôvodu sa žalobca snažil vzniknutú situáciu so žalovaným vyriešiť mimosúdnu cestou a výzvou zo dňa 28.01.2019, ktorú si žalovaný prevzal dňa 30.01.2019, ho vyzval na zaplatenie sumy vo výške 2 644,80 EUR v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Žalovaný na výzvu priamo nereagoval a preposlal mu len list zo dňa 28.08.2018, adresovaný pôvodne N.. V. B., ktorý bol (zrejme) právnym zástupcom poškodeného. Z uvedeného listu v zásade vyplýva, že žalovaný bol toho názoru, že poškodený si mal svoj nárok riešiť so Sociálnou poisťovňou. Žalobca je však toho názoru, že pokiaľ bol právoplatne zaviazaný na náhradu škody, ktorá je krytá z povinného zmluvného poistenia, je povinnosťou poisťovne takúto škodu za poisteného nahradiť. S uvedeným záverom korešponduje aj skutočnosť, že poškodený si mohol svoj nárok uplatniť v zmysle Zákonníka práce ako pracovný úraz alebo podľa Občianskeho zákonníka ako nárok na náhradu škody na zdraví. Pokiaľ poškodený pristúpil k tomu, že si svoj nárok uplatnil v trestnom konaní, súd tento jeho nárok na základe vykonaného dokazovania priznal a žalobca tento nárok poškodenému v plnej výške uspokojil, má žalobca nepochybne od žalovaného nárok na to, aby mu toto plnenie, ktoré mal žalovaný plniť namiesto žalobcu, nahradil v plnej výške. Ako poistený má v zmysle zákona o PZP nárok na to, aby poisťovateľ za neho nahradil spôsobenú škodu, ktorá je krytá povinným zmluvným poistením. Uvedené v konečnom dôsledku vyplýva aj z účelu zákona o PZP, ktorým je jednak ochrana práv poškodených subjektov v dôsledku prevádzky motorových vozidiel a jednak tiež aj ochrana poistených subjektov, ktorí platia poistné, aby nároky poškodených subjektov za nich nahradila poisťovňa. Pokiaľ poškodenému škodu uhradil žalobca, nepochybne má nárok na to, aby mu to žalovaný nahradil. Žalobca ďalej uviedol, že vyššie uvedeným trestným rozsudkom bol povinný nahradiť škodu vo výške 1 052,67 EUR zdravotnej poisťovni DÔVERA, pričom žalovaný túto škodu na základe trestného rozsudku zdravotnej poisťovni bez ďalšieho nahradil. Čo sa týka úrokov z omeškania, tie žalobca požaduje v zákonnej výške 5 % ročne z dlžnej sumy, a to počnúc dňom 10.02.2019, čo je prvý deň po uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na zaplatenie.

2. Ako dôkaz navrhol vykonať výsluch svojej osoby; k žalobe priložil listinné dôkazy - rozsudok OS Zvolen, č.k. 3T/3/2018-115 zo dňa 18.04.2018 (ďalej aj len ako „Trestný rozsudok“); Oznámenie o registrácii škodovej udalosti zo dňa 21.07.2017; Oznámenie škody z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a dotazník; Potvrdenie o uzavretí PZP; Upovedomenie o začatí exekúcie JUDr. Mariána Jurina, súdneho exekútora; Potvrdenie o vklade v hotovosti 3 030,00 Eur dňa 06.12.2018; Výzvu zo dňa 28.01.2019, adresovanú žalovanému na vyplatenie poistného plnenia vo výške 2 644,80 Eur a Stanovisko žalovaného k uplatnenému nároku za bolestné zo dňa 28.08.2018 adresované N.. V. B.;

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril dňa 24.04.2019 a žiadal ju ako nedôvodnú zamietnuť a zaviesť žalobcu na náhradu trov konania. Namietol neexistenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a tiež neexistenciu pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Uviedol, že podľa informácií od spoločnosti Nicer, s.r.o. (pozn. súdu - zamestnávateľ poškodeného) si poškodený v čase dopravnej nehody mal plniť pracovné úlohy na základe Dohody o pracovnej činnosti a táto spoločnosť poistnú udalosť nahlásila v Sociálnej poisťovni ako pracovný úraz oznámením zo dňa 26.07.2017. Zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla zamestnancovi pri plnení pracovných úloh upravuje špeciálny právny predpis - Zákonník práce, v zmysle ktorého za škodu zamestnancovi (pozn. súdu - poškodenému v danej veci) objektívne zodpovedá jeho zamestnávateľ podľa Zákonníka práce, ktorý je vo vzťahu ku všeobecným predpisom, akým je aj Občiansky zákonník, lex specialis a preto je aplikácia Občianskeho zákonníka vylúčená. Pokiaľ zamestnávateľ poškodeného sám nahlásil pracovný úraz v Sociálnej poisťovni, zodpovedá poškodenému za škodu on, kedy je pre prípad zodpovednosti za pracovné úrazy poistený - jednou z dávok poskytovaných z úrazového poistenia je aj náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia. V zmysle zásady jedného odškodnenia jednej škodovej udalosti si poškodený nemôže duplicitne uplatniť nároky voči žalovanému. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. 329/2014 zo dňa 05.06.2014. Podporne poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžo/74/2015 z 14.03.2017 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/378/2012 zo dňa 16.04.2013.

4. K vyjadreniu žalovaný priložil listinné dôkazy - Oznámenie zamestnávateľa poškodeného Sociálnej poisťovni zo dňa 26.07.2017 o pracovnom úraze; e-mail zo dňa 28.08.2018 od spoločnosti Nicer, s.r.o. adresovaný X. S. (pozn. súdu - zamestnankyňa spoločnosti žalovaného); Potvrdenie o uzatvorení poistnej zmluvy a Všeobecné poistné podmienky pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za

škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla PZP 13 (ďalej aj len ako „Všeobecné poisťné podmienky PZP 13“).

5. V replike doručenej súdu dňa 20.05.2019 žalobca zotrval na svojej argumentácii. Podporne poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 04.01.2018, sp. zn. 29C/10/2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.10.2018, sp. zn. 15Co/2/2018, v zmysle ktorých je podľa žalobcu zrejmé, že pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná, a to práve s poukazom na to, že poškodený si môže vybrať, voči ktorému zodpovednému subjektu si svoj nárok uplatní, nakoľko zodpovednosť jedného subjektu nevyučuje zodpovednosť druhého subjektu. Pokiaľ ide o poukaz žalovaného na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 329/2014, žalobca uviedol, že samotný Ústavný súd SR zastáva názor, že právne závery vyplývajúce z jeho rozhodnutí vo veciach individuálnych sťažností sa týkajú v podstate len týchto sťažností a nie sú v zásade globálne záväzné, a teda neplnia funkciu záväzného aplikačného pravidla pre rozhodovacia prax všeobecných súdov. Uvedené vyplýva z uznesenia Ústavného súdu SR z 22.08.2012, sp. zn. I. ÚS 359/2012. Žalobca uviedol ďalej, že rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Sžo 74/2015 je pre tento spor nepodstatný a nijako nerieši sporné otázky a z rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/378/2012 nevyplývajú tie závery, ktoré naznačuje žalovaný. Z rozhodnutia košického krajského súdu vyplýva skôr ten záver, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný aj v prípade, ak došlo zo strany Sociálnej poisťovne k výplate úrazovej dávky. Ako dôkaz navrhol žalobca dopytovať Sociálnu poisťovňu, či vyplatila poškodenému úrazovú dávku v dôsledku úrazu zo dňa 21.07.2017, a ak áno, kedy k výplate dávok došlo a v akej výške. Záverom žalobca uviedol, že z povahy samotného povinného zmluvného poistenia je zrejmé, že v konečnom dôsledku by to mal byť práve žalovaný, kto nahradí škodu, ktorú žalobca poškodenému spôsobil. Momentálna situácia je však taká, že to je žalobca, kto nahradil škodu poškodenému a teda v tomto prípade sa stráca význam povinného zmluvného poistenia ako takého. Pokiaľ žalobca ako riadne povinne zmluvne poistená osoba spôsobila škodu, ktorá je povinným zmluvným poisteným krytá, má bez ďalšieho nárok na to, aby táto bola za neho poškodenej osobe aj uhradená. Pokiaľ sa tak nestane a škodu uhradí žalobca, má nárok na to, aby jej takto uhradená čiastka bola poisťovňou nahradená.

6. Na svojej argumentácii zotrval aj žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 21.06.2019. Pokukázal na to, že na rozdiel od žalobcu žalovaný odkazuje na rozhodnutia vyšších súdnych rozhodnutí a že názory prezentované v rozhodnutiach, na ktoré odkázal žalobcu, sú prekonané. Zopakoval, že poškodenému v danom prípade neprináleží možnosť výberu zodpovednostného subjektu, nakoľko by to mohlo viesť k situácii, že by žalovaný ako poisťovateľ plnil de facto dvakrát. Tak ako žalobca, aj žalovaný navrhol vykonať dopyt na Sociálnu poisťovňu.

7. V podaní doručenom súdu dňa 18.07.2019 žalobca uviedol, že si voči nemu Sociálna poisťovňa uplatnila nárok na zaplatenie sumy vo výške 1 336 EUR ako sumu bolestného, ktoré si uplatnil poškodený N. N. titulom výplaty úrazových dávok v Sociálnej poisťovni, pričom sa jedná o nárok vyplývajúci zo škodovej udalosti, za ktorú bol odsúdený Trestným rozsudkom. O dôvode, prečo sa jedná o sumu vo výške 1 336 EUR a nie sumu priznanú právoplatným rozsudkom trestného súdu, nemá žalobca vedomosť. Pokiaľ sú teda tvrdenia žalovaného pravdivé, tento by mu mal uvedenú sumu nahradíť. Okrem toho žalobca medzitým zistil, že N. N. si uplatnil nárok z titulu úrazového poistenia (bolestné) v Sociálnej poisťovni dňa 20.12.2018, pričom toto mu bolo vyplatené dňa 15.03.2019. Z uvedeného je zrejmé, že k podaniu žiadosti, ako aj k výplate samotného nároku došlo po tom, čo žalobca dňa 06.12.2018 v rámci exekúcie zaplatil N. N. jeho nárok z titulu bolestného, priznaný právoplatným súdnym rozhodnutím. Tým, že žalobca zaplatil N. N. sumu bolestného, plnil niečo, čo mal plniť žalovaný. Pokiaľ žalovaný poukazuje na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 329/2014, tak podľa názoru žalobcu z neho nemožno vyvodíť tie závery, ktoré žalovaný prezentuje. Je pravdou a v tomto smere súhlasí žalobca s tým, že pri zodpovednosti za škodu platí zásada jedného odškodnenia jednej škodovej udalosti. Z citovaného rozhodnutia však vyplýva len to, že poškodený si nemôže uplatniť jeden a ten istý nárok na náhradu škody z dvoch systémov kumulatívne. Rovnako tak vzájomný vzťah systémov zodpovednosti za škodu neumožňuje, aby si poškodený vyberal čiastkové nároky z viacerých systémov náhrady škody, t.j. nemôže si časť nároku uplatniť v jednom systéme náhrady škody a časť nároku uplatniť v druhom systéme náhrady škody. Z uvedeného rozhodnutia Ústavného súdu SR však nevyplýva, že by si poškodený nemohol uplatniť nárok na náhradu škody (bolestné) v tom systéme odškodnenia, ktorý si zvolí. Žiadny právny predpis neprikazuje poškodenému, aby si uplatnil nárok na náhradu škody prioritne v Sociálnej poisťovni v zmysle Zákonníka práce. Právne naopak, konštantná judikatúra potvrdzuje (R 3/1969, R 11/1982, NS ČR 25 Cdo 1906/2004 a pod.), že poškodený si môže

vybrať, ktorý systém na odškodnenie využije. Aktuálnosť a použiteľnosť tejto judikatúry potvrdzuje aj to, že sa ňou riadia aj súdy nižších inštancií. Pokiaľ si teda poškodený vybral žalobcu ako zodpovedný subjekt, voči ktorému si uplatnil nárok na náhradu škody, žalovaný mal bez ďalšieho plniť za žalobcu túto škodu poškodenému z titulu povinného zmluvného poistenia. Jednoducho povedané, keďže bol žalobca v čase škodovej udalosti riadne poistený, nevidí žiadny zákonný dôvod na to, aby nemal byť v tomto smere odškodnený, nakoľko jediným subjektom, ktorý by mal niečo platiť, je práve žalovaný. Pokiaľ si N. N. následne uplatnil rovnaký nárok aj v Sociálnej poisťovni, to žalobca nemá ako ovplyvniť. Je však možné uzavrieť, že N. N. s najväčšou pravdepodobnosťou prijal duplicitné plnenie z toho istého nároku, avšak žalobca nevidí žiadny právny ani rozumný dôvod na to, aby žalobca ako spotrebiteľ poistných služieb žalovaného mal byť v tomto dôsledku majetkovo postihnutý. Keďže N. N. disponoval exekučným titulom, nemal žalobca inú možnosť, ako mu jeho nárok zaplatiť. Žalobca podotkol, že v tom čase sa o žiadnu duplicitu toho istého plnenia nejednalo, keďže v tom čase nárok na náhradu škody z titulu bolestného N. N. uhradený nemal. Z uvedeného dôvodu by bol žalobca neúspešný, ak by žiadal od N. N. vrátenie zaplatenej sumy bolestného v rámci exekúcie. Žalobca ďalej uviedol, že za výber zodpovedného subjektu nie je možné považovať Oznámenie o poistnej udalosti zo dňa 26.07.2017, ktoré do súdneho spisu založil žalovaný, nakoľko sa jedná len o splnenie si povinnosti zamestnávateľa oznámiť pracovný úraz Sociálnej poisťovni. Ide o tzv. predkrok k tomu, aby si následne zamestnanec (N. N.) mohol uplatniť nárok na bolestné ako dávku úrazového poistenia, čo urobil až dňa 20.12.2018. Pokiaľ by zamestnávateľ takéto oznámenie nepodal, v prípade uplatnenia si nároku na bolestné zo strany zamestnanca by Sociálna poisťovňa odkázala zamestnanca na podanie si žaloby o určenie, že úraz je pracovným úrazom a o určenie miery zodpovednosti zamestnávateľa za pracovný úraz zamestnanca. K podaniu žalobca priložil ako listinný dôkaz - Výzvu č. 1/2019 Sociálnej poisťovne zo dňa 18.06.2019.

8. V podaní doručenom súdu dňa 15.08.2019 žalovaný i.a. uviedol, že je pravdou, že Sociálna poisťovňa začne konanie o priznaní a výplate dávky až na základe žiadosti fyzickej osoby, ale ak poškodený oznámil zamestnávateľovi vznik pracovného úrazu, deklaroval tým, že si za zodpovednosť subjekt zvolil svojho zamestnávateľa. Ak si zamestnávateľ vyhodnotil úraz ako pracovný a následne ho aj nahlásil v Sociálnej poisťovni, je zrejmé, že poškodený i jeho zamestnávateľ zhodne považujú za zodpovednosť subjekt zamestnávateľa.

9. V podaní doručenom súdu dňa 01.10.2019 žalobca uviedol, že sumu vymáhanú v exekúcii uhradil priamo na účet súdneho exekútora dňa 06.12.2018, pričom súdny exekútor mu oznámil, že uhradenú sumu poukázal na účet oprávneného N. N. dňa 10.12.2018, pričom podľa § 61f ods. 1 Exekučného poriadku nastali účinky splnenia vymáhaného nároku už dňa 06.12.2018. Žalobca ďalej uviedol, že Trestný rozsudok zaslal žalovanému dňa 21.05.2018. Pokiaľ ide o otázku, či došlo k splneniu si povinnosti podľa § 10 ods. 3 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, a teda či žalovanému oznámil, že bol voči nemu uplatnený nárok na náhradu škody, podľa jeho informácií bol jeho postup v danej veci úplne štandardný. Okrem toho, Zákon o povinnom zmluvnom poistení nespája s prípadným porušením tejto povinnosti zánik alebo obmedzenie nároku na to, aby poisťovateľ znížil alebo vôbec nevyplatil poistné plnenie. Záverom dodal, že žalovaný ako poisťovateľ doteraz žiadne zníženie poistného plnenia neuplatnil. K podaniu priložil žalobca listinné dôkazy - e-mailovú komunikáciu so súdnym exekútorom zo dňa 30.09.2019 a so zamestnankyňou žalovaného zo dňa 21.05.2018.

10. V podaní doručenom súdu dňa 02.10.2019 žalovaný namietal výšku bolestného určeného v zmysle znaleckého posudku č. 185/2017 znalca I.. Z. pri počte 145 bodov, nakoľko I.. I. v lekárskom posudku ohodnotil bolestné len na 115 bodov (o 30 bodov menej) - z uvedeného dôvodu žalovaný namieta aj výšku uplatneného nároku čo do sumy 547,20 Eur, ktorá prislúcha predmetným 30 bodom. Pokiaľ poškodený nedodrжал zásadu špeciality a nárok si uplatnil u škodu (žalobcu), mal sa škodca voči takto uplatnenému nároku brániť - pokiaľ tak škodca neurobil, nemôže byť táto jeho nečinnosť na ťarchu žalovaného. Pokiaľ z vyjadrenia Sociálnej poisťovne zo dňa 27.08.2019 vyplýva, že časť bolestného vyplatila, znamená to, že tiež vyhodnotila úraz poškodeného ako úraz pracovný a aplikácia zásady špeciality je v tomto prípade namieste. Podporne ďalej žalovaný poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 170/2011 zo dňa 29.04.2011 a na nález Ústavného súdu SR sp.zn. 87/2014 zo dňa 10.09.2014.

11. V oznámení zo dňa 04.10.2019 oznámila Sociálna poisťovňa súdu, že :

11.1 poškodený N. N. si nárok na náhradu za bolesť uplatnil v Sociálnej poisťovni žiadosťou, doručenou Sociálnej poisťovni dňa 20.12.2018 a to na základe Lekárskeho posudku zo dňa 13.11.2018 všeobecného lekára I.. Z. C., ktorý určil celkový počet bodov na 70;

11.2 k žiadosti o vyplatenie bolestného poškodený pripojil poznámku, že súdom vymeraný trest mu pán U. vyplatil až po zákroku exekučného úradu; v tejto súvislosti Sociálna poisťovňa uviedla, že pri posudzovaní splnenia podmienok na vznik nároku na úrazové dávky neskúma, či poškodenému bola vyplatená náhrada škody podľa zákona č. 381/2001 Z.z., nakoľko ju k tomuto postupu nezaväzuje žiadne ustanovenie zákona č. 461/2003 Z.z. a na posudzovanie nároku nemá vplyv, či poškodenému bolo poskytnuté plnenie z komerčnej poisťovne;

11.3 Sociálna poisťovňa na základe vyššie uvedeného a po kontrole bodového ohodnotenia vydala dňa 25.01.2019 rozhodnutie č. 2019-14/2019-BB o priznaní nároku na náhradu za bolesť v sume 1 336 Eur a po právoplatnosti rozhodnutia vyplatila predmetnú sumu poškodenému dňa 15.03.2019;

11.4 poškodený si okrem nároku na bolestné uplatnil aj nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to žiadosťou zo dňa 20.05.2019, ktorá mu bola vo výške 1 273 Eur aj vyplatená.

12. V podaní doručenom súdu dňa 28.10.2019 žalobca uviedol, že s námietkou žalovaného ohľadom výšky bolestného, stanoveného znaleckým posudkom č. 185/2017, v rozsahu 547,20 Eur nesúhlasí a považuje ju za bezpredmetnú, nakoľko výška škody (bolestného) v sume 2 644,80 Eur bola priznaná právoplatným súdnym rozhodnutím - Trestným rozsudkom. Súd v trestnom konaní okrem iného posudzuje aj výšku škody spôsobenej trestným činom a následok, čo platí obzvlášť pri trestných činoch, ktorých súčasťou skutkovej podstaty je aj vznik škody. Súd znalecký posudok v rámci dokazovania riadne vykoná. Súd teda nepreberá automaticky závery znaleckého dokazovania, ale všetku uplatnenú škodu, teda aj škodu na zdraví, posudzuje v zmysle zásad hodnotenia dôkazov. Škoda priznaná Trestným rozsudkom predstavuje nárok poškodeného N. N., ktorý bol čo do jeho dôvodu a výšky preskúmaný súdom, a teda ide o judikovaný nárok. Z uvedeného dôvodu žalovanému neprináleží spochybňovanie znaleckého dokazovania za účelom stanovenia výšky škody - bolestného. V opačnom prípade by bolo možné vždy a opakovane spochybňovať závery akéhokoľvek súdneho rozhodnutia, ktoré sa týka stanovenia výšky škody ako takej. Žalovaný ďalej opakovane prezentuje jeho názor týkajúci sa zásady špeciality Zákonníka práce vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. V tomto smere žalobca stále zotrváva na názore, že bolo právom poškodeného uplatniť si svoj nárok voči ktorémukoľvek zodpovednému subjektu a neexistuje žiadny právny predpis, ktorý by mu ukladal povinnosť uplatniť si svoj nárok prioritne v Sociálnej poisťovni - podľa Článku 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR: „Povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.“ Neexistuje právny predpis, ktorý by ukladal poškodenému N. N., aby si svoj nárok z titulu bolestného uplatňoval v Sociálnej poisťovni, resp. neexistuje právny predpis, ktorý by mu zakazoval uplatniť si svoj nárok v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, obzvlášť v prípade, ak je jeho nárok priznaný právoplatným súdnym rozhodnutím, podľa ktorého bol žalobca na plnenie N. N. zaviazaný. Podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.02.2019, sp. zn. 25Co/60/2018 a uznesenie Najvyššieho súdu SR v uznesení zo dňa 16.02.2016, sp. zn. 1Obdo/26/2015 (zverejneného pod R 54/2017), z ktorých jednoznačne vyplýva záver o tom, že nároky na náhradu škody spĺňajúce predpoklady zodpovednosti súčasne podľa Občianskeho zákonníka i podľa Zákonníka práce, prípadne iného právneho predpisu, môžu byť úspešne uplatnené voči tomu zodpovednému subjektu, ktorý si poškodený vyberie, keďže zodpovednosť jedného subjektu nevylučuje zodpovednosť druhého subjektu. To, že jeden subjekt zodpovedá za škodu podľa lex specialis neznamenaá zánik zodpovednosti subjektu, ktorý zodpovedá podľa lex generalis. Zhrnúc tieto skutočnosti, N. N. mal právo uplatniť si nárok na zaplatenie bolestného či už u žalobcu ako subjektu, ktorý mu túto škodu spôsobil alebo v Sociálnej poisťovni v rámci úrazovej dávky, prípadne aj priamo u žalovaného s poukazom na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca ďalej uviedol, že z odpovede Sociálnej poisťovne vyplýva, že N. N. si uplatnil nárok na bolestné dňa 20.12.2018, pričom vyplatené mu bolo v sume 1336 EUR dňa 15.03.2019. Čo sa týka samotnej výšky bolestného, tak žalobcovi nie sú známe dôvody, prečo si N. N. uplatnil nárok na bolestné na základe znaleckého posudku I.. Z. C., keď v trestnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok Znaleckej lekárskej organizácie s.r.o. č. 185/2017, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie trestného súdu o výške škody (bolestnom). Z odpovede Sociálnej poisťovne ďalej vyplýva, že táto plnila N. N. až po tom, čo mu škodu - bolestné zaplatil žalobca v dôsledku exekúcie, a teda žalobca plnil N. N. ako prvý. Keďže vo všeobecnosti nie je možné namietat' voči tomu, že jedna škodová udalosť má byť odškodnená len jedným plnením, keďže žalobca plnil ako prvý, nemožno hovoriť o tom, že prijatím plnenia od žalobcu sa poškodený bezdôvodne obohatil, nakoľko sa jednalo o prvé

plnenie jeho nároku. Čo sa týka ďalšieho nároku (pozn. súdu - náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia), ktorý si N. N. uplatnil v Sociálnej poisťovni, ten nie je predmetom tohto súdneho konania. Záverom žalobca zhrnul, že :

12.1 žalobca N. N. plnil jeho nárok na zaplatenie bolestného v žalovanej výške, ktorý bol priznaný právoplatným rozhodnutím súdu;

12.2 tento jeho nárok uspokojil v čase, kedy jeho nárok nebol uspokojený iným subjektom, a to ani len z časti,

12.3 nárok N. N. je nárokom, ktorý sa odškodňuje v rámci zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla,;

12.4 žalobca mal v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla právo na to, aby nárok N. N. za neho zaplatil žalovaný;

12.5 zákon o povinnom zmluvnom poistení *expressis verbis* vzniknutú situáciu nerieši. V takomto prípade je podľa názoru žalobcu potrebné zohľadniť najmä účel a zmysel samotnej existencie zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktorým je to, aby za povinne zmluvne poistenú osobu poisťovateľ nahradil poškodeným subjektom škodu, ktorú im v dôsledku prevádzky motorového vozidla poistená osoba spôsobí.

13. V podaní doručenom súdu dňa 11.11.2019 žalovaný i.a. uviedol, že obsah vyjadrenia Sociálnej poisťovne potvrdzuje správnosť obrannej argumentácie žalovaného, čo sa týka potreby uplatnenia zásady špeciality Zákonníka práce pred Občianskym zákonníkom, jedine aplikáciou ktorej sa dá vyhnúť duplicitnej výplate bolestného. Ak žalobca plnil poškodenému bolestné, plnil tak niečo, na čo žalovaný nebol povinný v zmysle zákona o PZP. Žalovaný ďalej uviedol, že postup žalobcu nebol súladný so zákonom o PZP a ani so Všeobecnými poisťovacími podmienkami pre PZP 13, nakoľko žalobca bez súhlasu (a dokonca v rozpore s postojom) žalovaného na trestnom pojednávaní nemal žiadne výhrady k nároku na náhradu škody v sume 2 644,80 Eur a žalovaný nebol účastníkom trestného konania, pričom takýmto spôsobom žalobca v podstate uznal povinnosť nahradiť škodu nad rámec poistného plnenia, ktoré by inak žalovaný bol podľa zákona o PZP povinný poskytnúť. Žalovaný totiž odmietol poškodenému poskytnúť plnenie práve z dôvodu špeciality Zákonníka práce voči Občianskemu zákonníku. Navyše, z ustanovení PZP nevyplýva oprávnenie na poistné plnenie priamo poistenému (aj § 15 ods. 1 zákona o PZP prikazuje poisťovateľovi uhradiť náhradu poškodenému). Z uvedených dôvodov sú splnené podmienky podľa § 5 ods. 1 písm. a) a písm. d) zákona o PZP na to, aby žalovaný odmietol plniť, resp. krátiť poistné plnenie.

14. V podaní doručenom súdu dňa 10.12.2019 žalovaný uviedol, že s predbežným právnym posúdením súdu sa nestotožňuje. Žalobca si nesplnil zákonné ani zmluvné povinnosti, keď nepredložil žalovanému včas požadované doklady, neoznámil mu že bol proti nemu uplatnený nárok na náhradu škody a že sa voči nemu začalo trestné konanie. Žalovaný uviedol, že nárok na náhradu resp. preplatenie náhrady škody, vyplatenej priamo škodcom poškodenému, nie je daný, nakoľko takýto nárok nepredpokladá zákon o PZP a ani poistná zmluva. Podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP majú jeho ustanovenia prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

15. V podaní doručenom súdu dňa 13.12.2019 žalobca uviedol, že otázka vzťahu medzi žalovaným a Sociálnou poisťovňou nie je predmetom tohto súdneho konania. Okrem toho, postup Sociálnej poisťovne uvádzaný žalovaným predstavuje len jeho názor na to, čo sa má stať v budúcnosti, čo je však závislé od konania Sociálnej poisťovne. Žalovaný odmieta plniť akúkoľvek sumu, čo je paradoxné, pretože žalovaný je osobou, ktorá jediná by mala v danej situácii plniť. Žalobca, N. N. a Sociálna poisťovňa by nemali byť akokoľvek finančne postihnutí, no je to práve žalovaný, ktorý doposiaľ nič neplnil. Poukaz na všeobecné poisťovacie podmienky nie je podstatný, pretože poisťovacími podmienkami žalovaný nemôže uložiť žalobcovi viac povinností, ako mu ukladá zákon. Pokiaľ by to aj urobil, jednalo by sa o neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko by boli v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Žalobca nerozumie tvrdeniu žalovaného, že poškodenému N. N. nemal plniť. Žalovaný z doterajšieho priebehu súdneho konania nepochybne vie, že tak urobil v štádiu začatého exekučného konania, t.j. na základe doručeného upovedomenia o začatí exekúcie. Žalobca teda nebol v pozícii, kedy by si mohol vybrať, či plniť bude alebo nebude. Žalobca ďalej uviedol, že v danom prípade nie je daný žiadny zákonný dôvod na výluku z poistenia v zmysle § 5 ods. 1 písm. d), resp. § 5 ods. 2 písm. a) a c) zákona o povinnom zmluvnom poistení, ako to uvádza žalovaný. V prípade prvých dvoch dôvodov táto obrana žalovaného neobstojí, keďže žalobca žiadnu povinnosť na náhradu škody neuznal, ale bol na toto plnenie zaviazaný

súdny rozhodnutím. V prípade tretieho dôvodu (neposkytnutie súčinnosti) žalobcovi nie je zrejmé, čo tým má žalovaný na mysli, keďže on ani nemohol byť účastníkom trestného konania. Pokiaľ žalovaný spochybňuje správnosť znaleckého posudku, na základe ktorého bolo trestným súdom rozhodnuté o škode, žalovaný si len privlastňuje právomoc preskúmať právoplatné rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, čo mu neprináleží. Žalobca poisťnú udalosť žalovanému oznámil telefonicky v deň, keď sa udiala, pričom e-mailom zo dňa 03.08.2017 žalovanému zaslal aj Oznámenie o škode z PZP. Žalovaný teda od počiatku o škodovej udalosti vedel. Na podporu jeho názoru poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 14Co/48/2011.

16. Na pojednávaniach dňa 13.09.2019, 29.11.2019 a 15.01.2020 sporové strany zotrvali na svojej argumentácii uvedenej v ich písomných podaniach.

16.1 Žalobca navyiac uviedol, že Krajský súd v Bratislave (sp.zn. 14Co/48/2011) riešil skutkovo totožnú vec, ako v prejednávanej veci, pričom právoplatne uzavrel, že poisťovňa je povinná plniť v celom rozsahu. V citovanom rozhodnutí sa uvádza, že akékoľvek námietky poisťovne proti právoplatnému súdному rozhodnutiu vyhodnotil súd ako námietky bez právnej relevancie - poisťovňa nemá právomoc preskúmať právoplatné súdne rozhodnutia. Znalecký posudok, a teda aj výška škody bola preskúmaná v rámci trestného konania, čo vylučuje akýkoľvek záver, resp. diskusiu o tom, či je výška škody určená správne, alebo nie. Čo sa týka námietky žalovaného, že nebol účastníkom trestného konania, tak Trestný poriadok v platnom znení ani niečo také ani neumožňuje. Trestný poriadok presne určil okruh osôb, čo do ich postavenia, pričom žalovaného ako poisťovníku nemožno zaradiť ani do jedného z nich. Žalovaný tak v žiadnom prípade nemohol byť účastníkom, resp. subjektom trestného konania. V trestnom konaní tiež nemohol byť zaviazaný na plnenie priamo žalovaný, nakoľko žalovaný nie je subjektom zodpovedným za vznik škody, ale subjektom, ktorý je povinný ju za žalobcu, ako škodcu nahradiť z titulu uzatvoreného zmluvného poistenia. Žalovaný nebol a nemohol byť účastníkom trestného konania, nebol poškodený a preto nemohol byť trestným rozsudkom zaviazaný. Rovnako tak nemohla byť zaviazaná ani Sociálna poisťovňa, ktorá poškodenému N. N. plnila z titulu dávok vyplývajúcich zo sociálneho poistenia. Pokiaľ Trestným rozsudkom bola zaviazaná zdravotná poisťovňa, tak to bolo preto, lebo bola subjektom trestného konania v procesnej pozícii poškodeného z titulu vynaložených nákladov na poskytnutie zdravotnej starostlivosti N. N.. Jediným rozdielom tohto prípadu oproti veci prejednávanej na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 14Co/48/2011 je notifikácia poisťovne o uplatnenom nároku. Tu však treba povedať, že žalovaný bol informovaný o vzniku škodovej udalosti, a to v deň jej vzniku. Žalovaný teda vedel, čo sa stalo, a teda zo svojej skúsenosti si musel byť nepochybne vedomý všetkých dôsledkov a postupov, ktoré z toho vyplývajú. Pokiaľ žalovaný vyčíta žalobcovi to, že ho neinformoval o tom, že si poškodený N. N. voči žalobcovi uplatnil peňažný nárok, je to práve žalovaný, ktorý po oznámení škodovej udalosti žalobcovi neposkytol príslušné informácie, ktoré by sa od subjektu podnikajúceho v poisťovních službách v takýchto prípadoch očakávali. Okrem toho je otázne, či by žalovaný vôbec dal nejaké pokyny žalobcovi v priebehu trestného konania ohľadom uplatneného nároku na náhradu škody. Zákon o povinnom zmluvnom poistení na žiadnom mieste neuvádza zníženie poisťného plnenia, pokiaľ žalobca opomenie splniť notifikačnú povinnosť. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadom krátenia poisťného plnenia, tak na takýto postup žalovaný nemá žiadny zákonný dôvod. Žalobca žiadnu povinnosť na náhradu škody bez súhlasu žalovaného neuznal, pretože bol na jej náhradu zaviazaný rozsudkom trestného súdu. Žalovaný by chcel z tohto dôvodu krátiť plnenie o 100 %, čo nie je krátenie, ale v podstate popretie nároku. Konajúci súd, ako aj samotný žalovaný musí vedieť, že aj v závažnejších prípadoch, kde je aj skutočný dôvod na krátenie poisťného plnenia, nebýva krátenie o 100 %, ale spravidla v menšom rozsahu. Okrem toho žalovaný na počiatku popieral svoju legitimitáciu na plnenie a až neskôr začal tvrdiť dôvody na krátenie poisťného plnenia. Bez ohľadu na to, že v danej veci žiadny dôvod na krátenie, alebo nepriznanie plnenia neexistuje, táto snaha žalovaného len predstavuje snahu vyhnúť sa splneniu svojej zákonnej povinnosti.

16.2 Žalovaný uviedol, že primárne poukazuje na zásadu špeciality Zákonníka práce pred Občianskym zákonníkom, ktorého dôsledné dodržiavanie by predchádzalo vzniku duplicitnej výplaty plnenia poškodenému. Žalobca nedodrжал zákonné a zmluvné povinnosti, ktoré boli špecifikované v priebehu konania. Zákonná poisťná zmluva nárok žalobcu ako škodcu voči poisťovateľovi na náhradu plnenia, ktoré poskytol poškodenému, nepozná. Pokiaľ žalobca v rámci záverečnej reči ešte poukázal na to, že poisťovňa nijakým spôsobom nevyzvala žalobcu na to, akým spôsobom má poskytovať súčinnosť, tak toto nie je pravda, pretože tak poisťovňa urobila Listom zo dňa 21.07.2017 a vyzvala žalobcu k tomu, aby zaslal kópie znaleckého posudku, aby informoval o všetkých skutočnostiach a aby predkladal doklady zo šetrenia polície, prokuratúry, súdu a podobne.

17. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 52 ods. 3 Obč. Z. v znení neskorších predpisov dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 4 písm. d) Obč. Z. v znení neskorších predpisov, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu.

22. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 427 ods. 1 a 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky (ods. 1). Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla (ods. 2).

25. Podľa § 788 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

26. Podľa § 789 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, osobitný predpis môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu (povinné zmluvné poistenie).

27. Podľa § 797 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

28. Podľa § 797 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poisťná udalosť).

29. Podľa § 797 ods. 4 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

30. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o PZP“) v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "poistenie zodpovednosti") a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len "kancelária").

31. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o PZP v znení neskorších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy (Zákon č. 39/2015 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov).

32. Podľa § 2 písm. j/ Zákona o PZP v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie prevádzkovateľom motorového vozidla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom.

33. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o PZP v znení neskorších predpisov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

34. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o PZP v znení neskorších predpisov, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

35. Podľa § 4 ods. 4 písm. a) Zákona o PZP v znení neskorších predpisov, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 5 ods. 1 písm. d) Zákona o PZP v znení neskorších predpisov, ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí z poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorú poistený uhradil alebo sa zaviazal uhradiť nad rámec ustanovený osobitnými predpismi (pozn. súdu - § 442 až 449 Občianskeho zákonníka) alebo nad rámec právoplatného rozhodnutia súdu o náhrade škody, alebo na základe rozhodnutia súdu, ktorým bola schválená dohoda účastníkov konania, ak poisťovateľ nebol jedným z týchto účastníkov.

37. Podľa § 444 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

38. Podľa § 5 ods. 2 písm. c) Zákona o PZP v znení neskorších predpisov, ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ je oprávnený plnenie sčasti alebo úplne odmietnuť, ak poistený neposkytne poisťovateľovi potrebnú súčinnosť v súdnom konaní.

39. Podľa § 10 ods. 3 Zákona o PZP v znení neskorších predpisov, poistený je povinný bez zbytočného odkladu poisťovateľovi písomne oznámiť, že

- a) bol proti nemu uplatnený nárok na náhradu škody a vyjadriť sa k požadovanej náhrade a jej výške,
- b) v súvislosti so škodovou udalosťou sa začalo trestné stíhanie alebo konanie o priestupku a zabezpečiť, aby bol poisťovateľ informovaný o ich priebehu a výsledkoch; ak má poistený právneho zástupcu, je povinný oznámiť poisťovateľovi jeho meno, priezvisko a trvalý pobyt alebo jeho obchodné meno a sídlo,
- c) právo na náhradu škody bolo riadne uplatnené; v takomto prípade je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa.

40. Podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP v znení účinnom do 30.09.2019, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
- b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

41. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP v znení neskorších predpisov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený (pozn. súdu - nie povinný) uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

42. Podľa § 13 ods. 3 písm. h/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2019 (ďalej len ako „Zákon o sociálnom poistení“), z úrazového poistenia sa za podmienok ustanovených týmto zákonom poskytujú úrazové dávky, a to náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia.

43. Podľa § 99 Zákona o sociálnom poistení, poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu (pozn. súdu - Zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov).

44. Podľa § 236 Zákona o sociálnom poistení, príjemca dávky je povinný vrátiť dávku alebo jej časť odo dňa, od ktorého mu nepatrila alebo nepatrila v poskytovanej sume, ak je vyššia ako 5 eur a

a) nesplnil povinnosť uloženú týmto zákonom,

b) prijímal dávku alebo jej časť, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrila, alebo

c) vedome inak spôsobil, že dávka alebo jej časť sa vyplatila neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrila.

45. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení, nárok na úrazové dávky z úrazového poistenia zamestnávateľa má zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom.

46. Podľa § 231 ods. 1 písm. h) a i) Zákona o sociálnom poistení, zamestnávateľ je povinný :

h) oznámiť písomne pobočke pracovný úraz, ktorý si vyžiadal lekárske ošetrenie alebo dočasnú pracovnú neschopnosť, najneskôr do troch dní odo dňa, keď sa o tomto pracovnom úraze dozvedel,

i) predkladať pobočke záznam o pracovnom úraze, ktorý podlieha evidencii a registrácii podľa osobitného predpisu, 101) najneskôr do ôsmich dní odo dňa, keď sa o tomto pracovnom úraze dozvedel, a výsledky vyšetovania pracovných úrazov a hlásenia o zistení chorôb z povolania do ôsmich dní od ich doručenia,

47. Podľa § 109 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení, nárok na výplatu dávky vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie alebo vyplácanie dávky.

48. Podľa § 184 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení, dávkové konanie sa začína, ak tento zákon neustanovuje inak, na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky.

49. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o náhrade za bolesť“), bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

50. Podľa § 2 ods. 3 písm. c) Zákona o náhrade za bolesť, poskytovateľ náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len "poskytovateľ náhrady") je osoba, ktorá je povinná poskytnúť náhradu podľa osobitných predpisov (pozn. súdu - napríklad zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, Zákon o PZP, Občiansky zákonník etc.).

51. Podľa § 3 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

52. Podľa § 3 ods. 2 Zákona o náhrade za bolesť, náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sazby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

53. Podľa § 5 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

54. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o náhrade za bolesť, lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

55. Podľa § 7 ods. 3 a 4 Zákona o náhrade za bolesť o vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať poškodený. O vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady, iba ak im poškodený dá súhlas.

56. Podľa § 7 ods. 6 Zákona o náhrade za bolesť, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu (pozn. súdu - Zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.).

57. Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákonník práce“), ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

58. Podľa § 195 ods. 2 Zákonníka práce, pracovný úraz je poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.

59. Podľa § 198 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec, ktorý utrpel pracovný úraz alebo u ktorého sa zistila choroba z povolania, má nárok v rozsahu, v ktorom zamestnávateľ zodpovedá za škodu, na poskytnutie náhrady za vecnú škodu; ustanovenie § 192 ods. 3 platí rovnako.

60. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

61. Podľa § 214 ods. 1 CSP, ak je to účelné, súd môže rozhodnúť najskôr len o základe alebo dôvode uplatneného procesného nároku medzitémnym rozsudkom.

62. Podľa § 262 ods. 3 CSP, ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitémnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

63. Za sporné medzi stranami súd považoval, či :

63.1 je žalobca aktívne vecne legitimovaný v spore;

63.2 je žalovaný pasívne vecne legitimovaný v spore ;

63.3 či poškodený musel byť odškodnený z titulu náhrady za bolesť výlučne z dávok úrazového poistenia od Sociálne poisťovne;

63.4 či je nárok žalobcu dôvodný a prípadne v akej výške.

64. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Trestným rozsudkom (Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/3/2018-115 zo dňa 18.04.2018); Oznamením o registrácii škodovej udalosti zo dňa zo dňa 21.07.2017; Oznamením škody z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla a dotazníkom; Potvrdením o uzavretí PZP; Upovedomenie o začatí exekúcie JUDr. Mariána Jurina, súdneho exekútora; Potvrdením o vklade v hotovosti 3 030,00 Eur dňa 06.12.2018; Výzvou zo dňa 28.01.2019, adresovanou žalovanému na vyplatenie poistného plnenia vo výške 2 644,80 Eur; Stanoviskom žalovaného k uplatnenému nároku za bolestné zo dňa 28.08.2018 adresované N.. V. B.; Oznamením zamestnávateľa poškodeného Sociálnej poisťovni zo dňa 26.07.2017 o pracovnom úraze; e-mailom zo dňa 28.08.2018 od spoločnosti Nicer, s.r.o. adresovaný X. S., Všeobecnými poistnými podmienkami pre povinné zmluvné poistenie zodpovední za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla PZP 13; Výzvou Sociálnej poisťovne č.1/2019 adresovanou žalobcovi na dobrovoľné splnenie povinnosti nahradíť škodu vo výške 1 336,00 Eur z titulu vyplatenia náhrady za bolesť vo výške 1 336,00 Eur zo dňa 18.06.2019; Odpoveďou Sociálnej poisťovne zo dňa 27.08.2019; e-mailovou komunikáciou medzi zamestnankyňou exekútorského úradu JUDr. Jurinu a právnym zástupcom žalobcu zo dňa 30.09.2019; Písomným oznamením Sociálnej poisťovni zo dňa 04.10.2019; Rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 2019-14/2019-BB o vyplatení náhrady za bolesť vo výške 1336,00 Eur; Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 09.07.2019 č.: 2019-18/2019-BB o vyplatení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1 273,00 Eur; Prílohou k žiadosti poškodeného o vyplatení bolestného - Stanovisko k uplatnenému nároku za bolestné adresované N.. V. B. s pripojenou poznámkou „Predkladám aj stanovisko Poisťovne p. U., ktorý mi úraz urobil. Súdom vymeraný trest mi vyplatil on až po zákroku exekučného úradu, neviem, či to spolu súvisí.“; Lekárskym posudkom I.. G. I. zo dňa 22.08.2018 a z pripojeného súdneho spisu z trestného konania tunajšieho súdu sp.zn. 3T/7/20218 Znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva č.185/2017, Znaleckej lekárskej organizácie s.r.o., IČO: 46 569 880 zo dňa 11.12.2017, ktorý vypracoval I.. I. Z., za Znaleckú organizáciu, s.r.o..

65. Po vykonaní dokazovania a po právnom posúdení veci súd zistil nasledovné skutočnosti a dospel k nasledovným právnym záverom :

65.1 Žalobca ako poistník a žalovaný ako poisťovateľ uzavreli v zmysle zákonného príkazu podľa § 789 ods. 2 Obč. Z. Poistnú zmluvu o poistení motorových vozidiel, so začiatkom poistenia dňa 20.04.2016 (ďalej aj len ako „Zmluva o PZP“), ktoré poistenie sa týkalo osobného motorového vozidla zn. R. G. Q. J..Č.. F. (ďalej aj len ako „OMV žalobcu“). Predmetná Zmluva o PZP (č.l. 88) v znení Všeobecných poistných podmienok PZP 13 (č.l. 89 -91) v zmysle § 1 ods. 1 a § 2 písm. j) Zákona o PZP poisťovala prípadnú budúcu zodpovednosť prevádzkovateľa poisteného motorového vozidla (OMV žalobcu) za škodu spôsobenú prevádzkou poisteného motorového vozidla (OMV žalobcu), pričom touto škodou v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o PZP sa poistné krytie vzťahuje aj na škodu na zdraví. Predmetná zmluva, vzhľadom na subjekty zmluvného vzťahu a charakter podnikateľskej činnosti žalovaného, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Obč. Z. a na právne vzťahy, ktoré zo Zmluvy o PZP a z ostatných listín so Zmluvou o PZP súvisiacich (napr. Všeobecné poistné podmienky PZP 13), sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súčasne, v zmysle § 54 Obč. Z., pokiaľ Zmluva o PZP a jej prílohy obsahujú ustanovenia, ktoré pripúšťajú rôzny výklad, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

65.2 Dňa 21.07.2017 sa v meste Zvolen stala dopravná nehoda, ktorú zavinil žalobcu, keď na parkovisku pred obchodným domom Tesco narazil svojim vozidlom (OMV žalobcu) do nákupných košíkov, ktoré v danom čase tlačil N. N. a v dôsledku tejto nehody došlo k poškodeniu zdravia N. N.. Žalobca predmetnú poistnú udalosť nahlásil žalovanému v deň poistnej udalosti (21.07.2017) a v ten istý deň žalovaný zaslal žalobcovi listinu s názvom „Oznámenie o registrácii škodovej udalosti (listinný dôkaz na č.l. 6 p.v.)“. Dňa 26.7.2017 zamestnávateľ poškodeného, spoločnosť Nicer s.r.o. oznámil Sociálnej poisťovni poistnú udalosť - pracovný úraz (č.l. 85), čím si len splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 231 ods. 1 písm. h) a i) Zákona o sociálnom poistení - nešlo však o uplatnenie nároku poškodeného na výplatu úrazovej dávky (bolestného), nakoľko na uplatnenie tohto nároku sa v zmysle § 109 ods. 2 a § 184 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení vyžaduje podanie písomnej žiadosti v Sociálnej poisťovni (pozn. súdu - poškodený tak urobil až 20.12.2018).

65.3 Za poškodenie zdravia poškodeného N. N. v zmysle § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka objektívne zodpovedá žalobca, ako vodič motorového vozidla, ktorým bola škoda na zdraví spôsobená, pričom práve pri prípad škody (vrátane škody na zdraví) spôsobenej tretím osobám (resp. na majetku tretích osôb) pri prevádzke OMV žalobcu bol žalobca u žalovaného poistený na základe Zmluvy o PZP, ktoré poistenie vyžadoval zákon (§ 789 ods. 2 Obč. Z.).

65.4 Súčasne však za škodu na zdraví (pracovný úraz) poškodeného objektívne zodpovedá v zmysle § 195 ods. 1 Zákonníka práce aj zamestnávateľ poškodeného, ktorý pre prípad škody na zdraví svojich zamestnancov v dôsledku pracovných úrazov má odvodovú povinnosť do Sociálnej poisťovne na úrazové poistenie zamestnancov (§ 24 Zákona o sociálnom poistení).

65.5 V zmysle vyššie uvedených skutočností možno teda skonštatovať, že dňa 21.07.2017 v dôsledku dopravnej nehody došlo k poistnej udalosti (poškodenie na zdraví N. N.) jednak (a) v zmysle Zmluvy o PZP a Zákona o PZP (škoda na zdraví tretej osoby spôsobenej poisteným vozidlom), ako aj (b) v zmysle Zákonníka práce (ako pracovný úraz).

65.6 V dôsledku predmetnej poistnej (škodovej) udalosti, kedy došlo k poškodeniu zdravia N. N., vznikol tomuto poškodenému nárok na jednorazové odškodnenie bolesti (a tiež za sťaženie jeho spoločenského uplatnenia). V tejto súvislosti súd poznamená, že s účinnosťou od 01.01.2004 bolo z ust. § 198 ods. 1 Zákonníka práce vypustené (zrušené) ustanovenie, podľa ktorého mal zamestnanec v dôsledku pracovného úrazu nárok na náhradu za bolesť (a sťaženie spoločenského uplatnenia) a podľa aktuálnej úpravy § 198 Zákonníka práce má poškodený zamestnanec pri pracovnom úraze nárok už len na náhradu vecnej škody. Nárok na odškodnenie bolesti pri poškodení zdravia potom vychádza primárne z ustanovenia § 444 Obč. Z., podľa ktorého pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného (a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia). Spôsob uplatnenia nároku poškodeného na náhradu škody na zdraví (vrátane bolestného) potom ďalej upravuje § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. j) Zákona o PZP (podľa ktorých má poškodený priamy nárok voči poisťovateľovi a poisťovateľ má plniť preukázaný nárok priamo poškodenému, za poisteného) a tiež Zákon o sociálnom poistení (§ 13 ods. 3 písm. h/; § 17, § 99, § 109 ods. 2 a § 184 ods. 1). Tak Zákon o sociálnom poistení (v § 99) ako aj Zákon o PZP (§ 5 ods. 1 písm. d) pri náhrade za bolesť odkazujú na ten istý predpis - Zákon o náhrade za bolesť.

65.7 Zákon o náhrade za bolesť však neurčuje konkrétne, ktorá osoba je povinná poskytnúť náhradu za bolesť, nakoľko v § 2 ods. 3 písm. c) vychádza z predpokladu, že takouto osobou povinnou poskytnúť náhradu za bolesť (poskytovateľ náhrady) je osoba povinná podľa osobitných predpisov, pričom Zákon o náhrade za bolesť len príkladmo uvádza, že môže ísť o osobu povinnú nahradiť bolestné napr. podľa (i) Zákona o sociálnom poistení (pozn. súdu - t.j. Sociálna poisťovňa z dávok úrazového poistenia), alebo (ii) podľa Zákona o PZP (pozn. súdu - poisťovateľ - v danom prípade žalovaný podľa § 15 a § 4 ods. 2 Zákona o PZP) alebo napríklad aj (iii) osoba zodpovedná za škodu podľa Občianskeho zákonníka (pozn. súdu - v danom prípade žalobca podľa § 427 Obč. Z.)

65.8 Občiansky zákonník, Zákon o PZP, Zákon o sociálnom poistení, Zákon o náhrade za bolesť a ani iný právny predpis neprikazuje v prípade poškodenia na zdraví poškodenému uplatniť si nárok na náhradu za bolesť od konkrétneho subjektu z viacerých zodpovednostných subjektov, resp. poskytovateľov náhrad. To znamená, že poškodený si v prípade plurality zodpovedných subjektov za škodu môže zvoliť zodpovedný subjekt resp. poskytovateľa náhrady za bolesť, od ktorého vyplatenie náhrady za bolesť bude žiadať. To isté konštatoval aj žalovaný v Stanovisku k uplatnenému nároku za bolestné poškodenému dňa 28.08.2018 (č.l. 13), keď uviedol, že poškodený mal zákonnú možnosť vybrať si, či pri uplatnení nároku na náhradu škody bude postupovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, Zákonníka práce resp. Zákona o sociálnom poistení. V tejto súvislosti potom treba súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že žiadny právny predpis neprikazuje (Článok 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR) poškodenému, aby si uplatnil nárok na náhradu škody prioritne v Sociálnej poisťovni v zmysle Zákonníka práce. To isté fakticky uviedol aj žalovaný v predmetnej listine na č.l. 13. V tejto súvislosti žalobca poukázal na súdne rozhodnutia publikované pod R 3/1969, R 11/1982 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 1906/2004, z ktorých vyplýva, že poškodený si môže vybrať, ktorý systém na odškodnenie využije, s ktorými závermi sa súd stotožňuje. Naopak, nemožno súhlasiť s neskoršou argumentáciou žalovaného v spore, že poškodenému v danom prípade neprináleží možnosť výberu zodpovednostného subjektu pri uplatnení nároku na náhradu škody, nakoľko zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla zamestnancovi pri plnení pracovných úloh upravuje špeciálny právny predpis - Zákonník práce, ktorý je vo vzťahu ku všeobecným predpisom, akým je aj Občiansky zákonník, lex specialis a preto je aplikácia Občianskeho zákonníka vylúčená aj s poukazom na zásadu jedného odškodnenia jednej škodovej udalosti. Žalovaný síce poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. 329/2014 zo dňa 05.06.2014, avšak v predmetnom náleze Ústavný súd SR posudzoval úplne odlišnú situáciu a záver, že

špeciálny predpis ruší predpis všeobecný vyvodzoval v tom kontexte, že ak Zákonník práce v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 1 ods. 4 Zákonníka práce) a tiež v tom kontexte, že ustanovenie § 420 Obč. Z. o všeobecnej zodpovednosti za škodu sa nepoužijú, ak konkrétny prípad spôsobenia škody spadá pod niektoré iné ustanovenia Občianskeho zákonníka o náhrade škody - (pozn. súdu v tomto spore ide o škodu spôsobenú podľa iného - osobitného ustanovenia § 427 ods. 2 Obč. Z.). Ústavný súd SR pritom vychádzal z diametrálne odlišných skutočností - navrhovateľky v danom prípade požadovali duplicitné odškodnenie podľa § 427 Obč. Z. a to potom, ako im už boli vyplatené (nimi uplatnené) dávky z úrazového poistenia Sociálnou poisťovňou a teda sa neriešila totožná a ani len podobná skutková situácia ako v prípade tohto sporu, kedy škodovou udalosťou nastal súbeh viacerých zodpovednostných režimov (zodpovedných osôb za škodu) a došlo k odmietnutiu poskytnúť poistné plnenie zo strany poskytovateľa náhrady (žalovaného) s odôvodnením, že si má poškodený uplatniť svoj nárok od iného zodpovedného subjektu (resp. z iného poistného systému), napriek tomu že si to uplatnil prioritne od škodcu (a jeho poisťovateľa). Ústavný súd SR sa prioritne zameril na zásadu jedného odškodnenia jednej škodovej udalosti, keď vyslovil len záver, že poškodený si nemôže (kumulatívne) vyskladať z viacerých zodpovednostných režimov svoje nároky, ale má byť uspokojený len z jedného režimu, s čím sa súd stotožňuje a čo ani neodporuje skutkovej situácii v danej veci, nakoľko poškodený N. N. si primárne zvolil odškodnenie (náhradu za bolesť) od žalobcu (škodcu podľa §427 ods. 2 Obč. Z.) a následne od žalovaného v zmysle § 15 ods. 1 Zákona o PZP, ako poisťovateľa škodcu a tiež poskytovateľa náhrady podľa Zákona o náhrade za bolesť.

65.9 Z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3T/7/2018 je zrejmé, že 22.10.2017 bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhané a bolo mu vznesené obvinenie (Uznesenie OR PZ ODI Zvolen ČVS: oRP-134/DI-ZV-2017 z 22.10.2017). Dňa 15.11.2017 si poškodený N. N. v trestnom konaní uplatnil voči žalobcovi uplatnil nárok za spôsobenú ujmu na zdraví. V trestnom konaní bol dňa 11.12.2017 vypracovaný Znalecký posudok č.XXX/XXXX, Znaleckej lekárskej organizácie s.r.o., IČO: 46 569 880 zo dňa 11.12.2017, ktorý vypracoval I. I. Z., za Znaleckú organizáciu, s.r.o., ktorý stanovil z titulu bolestného náhradu vo výške 2 644,80 Eur za 145 bodov.

65.10 Trestným rozsudkom zo dňa 18.04.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 18.4.2018, bol žalobca odsúdený za prečin ublíženia na zdraví a súčasne bol zaviazaný na náhradu bolestného vo výške 2 644,80 Eur poškodenému N. N..

65.11 Nebolo sporné, že žalobca o vedení trestného konania a o uplatnení nároku poškodeného na bolestné v trestnom konaní neinformoval, a to až do skončenia trestného konania - žalobca zaslal žalovanému až právoplatný (trestný) rozsudok.

65.12 Nebolo tiež sporné, že následne sa poškodený N. N. s nárokom na náhradu škody (bolestné) obrátil priamo na žalovaného, ktorý poškodenému listom zo dňa 28.08.2018 (č.l. 13) oznámil, že poškodený mal zákonnú možnosť vybrať si, či pri uplatnení nároku na náhradu škody bude postupovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, Zákonníka práce resp. Zákona o sociálnom poistení a že samotný poškodený si uplatnil nárok voči zamestnávateľovi, keďže išlo o pracovný úraz - čo však nebola pravda, nakoľko nárok na bolestné si poškodený v Sociálnej poisťovni uplatnil až 20.12.2018 - a že sa má poškodený s nárokom obrátiť na Sociálnu poisťovňu, ktorá si bude od žalovaného uplatňovať regresný nárok od žalobcu ako subjektu zodpovedného podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného listinného dôkazu tak fakticky vyplýva, že žalovaný odmietol poškodenému za žalobcu ako poisteného plniť, pričom už v auguste 2018 prišiel z neznámeho dôvodu k nepravdivému záveru, že poškodený si nárok na bolestné uplatnil od zamestnávateľa, hoci tak poškodený urobil až o 4 mesiace neskôr (podaním žiadosti v Sociálnej poisťovni dňa 20.12.2018). Žiadny iný dôvod odmietnutia plnenia žalovaný neuviedol, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 797 ods. 4 Obč. Z., podľa ktorého ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia a tento dôvod už nie je možné dodatočne meniť.

65.13 Z listinného dôkazu na č.l. 9-11 vyplýva, že následne - po odmietnutí plnenia zo strany žalovaného - dňa 05.11.2018 poškodený N. N. podal voči žalobcovi ako povinnému z exekučného titulu (Trestný rozsudok) návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky v sume 2 644,80 Eur plus trovy exekúcie, čím voči žalobcovi začala exekúcia a žalobca bol súdnym exekútorom vyzvaný na zaplatenie vymáhanej istiny s prísl. a trovami exekúcie v sume 3 021,96 Eur v lehote do 15 dní od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie.

65.14 Na základe vyššie uvedeného potom žalobca zložil na účet súdneho exekútora dňa 06.12.2018 sumu 3 030 Eur (č.l. 11p.v.), čím splnil povinnosť v zmysle exekučného titulu ako aj zaplatil trovy exekúcie. Z listinného dôkazu na č.l. 230 (e-mailová komunikácia zo dňa 30.09.2019 medzi zamestnankyňou exekútorského úradu JUDr. Jurinu a právnym zástupcom žalobcu), vyplýva že súdny exekútor na účet oprávneného N. N. zaslal sumu 2 665,56 Eur dňa 10.12.2018, najneskôr ktorým dňom bol nárok poškodeného na náhradu bolesti v zmysle exekučného titulu vysporiadaný (podľa Exekučného poriadku sa splnenie vymáhaného nároku považuje už deň 06.12.2018, kedy žalobca ako povinný zložil na účet exekútora vymáhanú sumu a trovy exekúcie). V zmysle zásady jedného odškodnenia jednej škodovej udalosti a v súlade s § 444 Obč. Z., podľa ktorého sa bolestné odškodňuje jednorázovo, po prijatí plnenia od exekútora už poškodený nemal právny dôvod na uplatnenie a prijatie ďalšej náhrady za bolesť.

65.15 Napriek tomu, že poškodený bol so svojim nárokom na bolestné v plnom rozsahu uspokojený v exekúcii (najneskôr dňa 10.12.2018), dňa 20.12.2018 si uplatnil (duplicitne) v Sociálnej poisťovni nárok na priznanie náhrady za bolesť (č.l. 263), a to na základe Lekárskeho posudku I.. Z. C., ktorý u poškodeného určil celkový počet bodov na 70 a na základe uvedeného bol potom poškodenému z titulu náhrady za bolesť priznaný nárok vo výške 1 336 Eur Rozhodnutím Sociálnej poisťovne č.: XXXX-XX/XXXX-H. zo dňa 25.01.2019 (č.l. 265-266); podľa listinného dôkazu na č.l. 263 mu dňa 15.03.2019 bola táto suma 1 336 Eur aj vyplatená. Z listinného dôkazu na č.l. 271 pritom evidentne vyplýva, že samotný poškodený pri podaní Žiadosti o priznanie náhrady za bolesť informoval Sociálnu poisťovňu, že mu žalobca bolestné („vymeraný trest“) po zákroku exekučného súdu vyplatil. Z listinného dôkazu na č.l. 163-164 ďalej vyplýva, že Sociálna poisťovňa dňa 18.06.2019 vyzvala žalobcu na dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu vo výške 1 336 Eur z titulu vyplatenia náhrady za bolesť vo výške 1 336 Eur poškodenému. Na základe vyššie uvedených skutočností má súd za to, že poškodený si neoprávnené a duplicitne uplatnil nárok na náhradu za bolesť v rámci úrazového poistenia (a dňa 15.03.2019 prijal v zmysle § 236 Zákona o sociálnom poistení neprávom dávku, ktorá mu už nepatrila), nakoľko jeho nárok na bolestné bol v plnom rozsahu uspokojený skôr, ako si žiadosť v Sociálnej poisťovni podal, pričom Sociálna poisťovňa, napriek vedomosti o tejto skutočnosti, priznala poškodenému znovu nárok na bolestné (čo nebráni Sociálnej poisťovni, aby túto neprávom prijatú dávku od poškodeného žiadala vrátiť v zmysle § 236 Zákona o sociálnom poistení). Súčasne tak podľa názoru súdu Sociálna poisťovňa nedôvodne vymáha od žalobcu sumu 1 336 Eur z titulu vyplatenia bolestného poškodenému, nakoľko samotný žalobca nárok poškodeného uspokojil v rámci exekúcie už dňa 06.12.2018 (resp. 10.12.2018) a to v sume podstatne vyššej (2 644,80 Eur), ako v tej, k akej dospela Sociálna poisťovňa.

65.16 Listom zo dňa 28.01.2019 (čl. 12) žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 2 644,80 Eur - žalovaný predmetnú sumu žalobcovi neplnil a zaslal mu svoje stanovisko, ktoré pôvodne zaslal právnenému zástupcovi poškodeného (č.l. 13).

66. Obidve sporové strany v priebehu konania poukazovali na viaceré rozhodnutia okresných súdov, krajských súdov, Najvyššieho súdu SR a ČR, ako i Ústavného súdu SR. Súd však konštatuje, že tieto súdy neriešili skutkovo a právne obdobné veci (naopak, v mnohých prípadoch išlo o skutkovo a právne úplne odlišné veci) a nie je preto možné hovoriť o ustálenej súdnej praxi najvyšších súdnych autorít, čo sa týka predmetu tohto súdneho konania. Najbližšie k predmetu tohto sporu mala vec rozsúdená Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 14Co/48/2011 zo dňa 19.11.2013 (č.l. 341 a nasl.), ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bol poisťovateľ zaviazaný na zaplatenie konkrétnej sumy poistenému, ktorý pod hrozbou exekúcie nahradil škodu poškodenému, nakoľko poisťovateľ predtým odmietol poškodenému plniť. Jediným rozdielom v skutkových okolnostiach bolo to, že poisťovateľ o priebehu trestného konania vedel. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd v tom prípade uzavreli, že v dôsledku odmietnutia poisťovateľa plniť poškodenému a v dôsledku toho, že musel plniť samotný poistený, vznikla u poisteného škoda, keďže poisťovateľ porušil svoju zákonnú povinnosť plniť za poisteného poškodenému v rozsahu právoplatného rozsudku súdu o náhrade škody (pričom je jedno, či ide o rozsudok civilný alebo trestný) a poisťník musel zo svojho vynaložiť finančné prostriedky na splnenie nároku poškodeného, čím došlo k zmenšeniu jeho majetku a to v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti poisťovateľa uhradiť poškodenému za poisteného škodu. Súdy v tejto veci taktiež skonštatovali, že povinnosť poisťovateľa zaniká len vtedy, ak poistený uhradí škodu aj nad rámec povinnosti uloženej súdom.

67. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti, žalobca ako poistník mal platne uzavretú Zmluvu o PZP so žalovaným, platil poistné a v čase škodovej (poistnej) udalosti bola Zmluva o PZP platná. Podľa Zmluvy o PZP i Všeobecných poistných podmienok PZP 13 tak bola poistená zodpovednosť prevádzkovateľa OMV žalobcu za škodu spôsobenú prevádzkou poisteného motorového vozidla (OMV žalobcu) podľa § 427 Obč. Z., vrátane zodpovednosti za škodu na zdraví. Počas trvania poistenia došlo pri prevádzke OMV žalobcu k škodovej udalosti - k škode na zdraví poškodeného N. N.. Poistnú udalosť ešte v ten istý deň žalobca ako poistník žalovanému ako poisťovateľovi nahlásil. V dôsledku poškodenia na zdraví vznikol poškodenému N. N. v zmysle § 444 Obč. Z. nárok na jednorazové odškodnenie bolesti (bolestné, resp. nárok na náhradu za bolesť). Tento nárok na bolestné si poškodený mohol uplatniť od subjektu, ktorý za škodu zodpovedal - tým bol jednak žalobca v zmysle § 427 Obč. Z., ako aj zamestnávateľ poškodeného v zmysle § 195 ods. 1 Zákonníka práce. Je síce pravda, že 26.07.2017 zamestnávateľ poškodeného nahlásil v Sociálnej poisťovni pracovný úraz, avšak tým si len splnil svoju zákonnú povinnosť a nahlásenie pracovného úrazu nie je možné stotožniť s uplatnením nároku poškodeného na dávky z úrazového poistenia v Sociálnej poisťovni, nakoľko na takéto uplatnenie nároku si vyžadovalo podanie žiadosti samotného poškodeného v Sociálnej poisťovni, k čomu došlo až 20.12.2018. Ešte podstatne skôr predtým (dňa 15.11.2017) si nárok na bolestné poškodený N. N. uplatnil priamo voči žalobcovi v trestnom konaní. Poškodený si tak primárne (a v tom čase v súlade so zásadou jedného odškodnenia jednej škodovej udalosti) svoj nárok uplatnil od samotného škodcu a nie od svojho zamestnávateľa, ako to tvrdil počas celého konania žalovaný. V trestnom konaní bol následne žalobca (škodca) zaviazaný na náhradu bolestného v sume 2 644,80 Eur poškodenému (exekučný titul bol vykonateľný 18.04.2018). Následne sa s týmto exekučným titulom s určenou výškou náhrady za bolesť obrátil poškodený v súlade s § 15 ods. 1 Zákona o PZP na žalovaného ako poisťovateľa žalobcu (poistníka), čím vznikla u žalovaného zákonná ako aj zmluvná povinnosť poškodenému nahradiť škodu za žalobcu. Žalovaný však odmietol plniť, pričom ako dôvod odmietnutia plniť uviedol, že poškodený si nárok uplatnil od zamestnávateľa (čo nebola pravda, nakoľko si poškodený v tom čase uplatnil nárok len od žalobcu resp. aj od poisťovateľa žalobcu) a odkázal poškodeného, aby si nároky riešil z dávok úrazového poistenia v Sociálnej poisťovni. Žiadny iný dôvod odmietnutia plnenia (najmä nie ten, že žalobca mu neposkytol súčinnosť v trestnom konaní, resp. o uplatnení nároku v trestnom konaní ho neinformoval) neuviedol. Podľa § 797 ods. 4 Obč. Z. pritom dôvod odmietnutia plnenia už nie je možné dodatočne meniť - argumentácia žalovaného počas sporu v tom smere, že žalovaný má možnosť odmietnuť alebo krátiť poistné plnenie pre neposkytnutie súčinnosti žalobcom je už preto irelevantná. Rovnako nie je správna argumentácia žalovaného, že Zákon o PZP neumožňuje, aby poisťovateľ plnil priamo poistníkovi (žalobcovi). Je pravda, že Zákon o PZP preferuje ako príjemcu poistného plnenia samotného poškodeného (§ 4 ods. 2 a § 15 ods. 1), resp. príslušné subjekty (§ 4 ods. 4), avšak ráta aj s možnosťou, že samotný poistník nahradí škodu poškodenému a to v § 5 ods. 1 písm. d), výkladom a contrario ktorého možno jednoznačne dospieť k záveru, že poisťovateľ je povinný nahradiť také plnenie, ktoré poistený uhradil v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi (§ 444 Obč. Z.) resp. v rámci právoplatného rozhodnutia súdu o náhrade škody. Okrem § 5 ods. 1 písm. d) Zákona o PZP súd poukazuje aj na ustanovenie § 797 ods. 1 in fine Obč. Z., podľa ktorého právo na plnenie má aj ten, na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Pripustenie takého výkladu, že poistený v zmysle Zákona o PZP nemá možnosť od poisťovateľa domáhať sa plnenia, ktoré sám poistený nahradí poškodenému (keďže poisťovateľ odmietne plniť), by viedlo k neprípustnému záveru, že poisťovateľ môže pokojne inkasovať poistné z poistnej zmluvy a v prípade poistnej udalosti jednoducho nebude plniť, poistený pod tlakom exekúcie bude musieť plniť poškodenému sám a potom poisťovateľ takéto plnenie odmietne poistenému preplatiť.

68. Aj keď žalovaný nebol účastníkom trestného konania, v ktorom bol žalobca ako poistník zaviazaný na náhradu škody (bolestného), žalobca nehradil nad rámec povinnosti uloženej právoplatným a vykonateľným rozhodnutím (trestného) súdu o náhrade škody. Je možné súhlasiť s tým, že ak by žalovaný mal vedomosť o trestnom konaní, mohol vplývať resp. namietať uplatnenú výšku náhrady za bolesť v trestnom konaní a teda možno súhlasiť s tým že došlo k porušeniu zákonnej i zmluvnej povinnosti na strane žalobcu a táto skutočnosť by potom mohla byť prípadným dôvodom na krátenie poistného plnenia. Podľa § 5 ods. 2 Zákona o PZP i Všeobecných poistných podmienok (čl. X bod 8) v prípade neposkytnutia súčinnosti zo strany poistníka je možné krátiť alebo odmietnuť plnenie, avšak nejde o jednoznačné ustanovenie, naopak ponecháva v podstate na svojvôľi poisťovateľa či úplne alebo čiastočne odmietne plniť a vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o PZP je takéto nejednoznačné ustanovenie, pripúšťajúce rôzny výklad, potrebné vykladať v prospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Obč. Z.), čo znamená, že v prípade neposkytnutia súčinnosti poistníka poisťovateľovi, bez bližšieho určenia

kritérií na krátenie alebo úplné odmietnutie plnenia, je poisťovateľ podľa názoru súdu oprávnený len krátiť poistné plnenie. Akokoľvek (ako už bolo vyššie uvedené), poisťovateľ ale neodmietol plnenie z dôvodu neposkytnutia súčinnosti žalobcom v trestnom konaní, ale z iného dôvodu (že si má poškodený nárok riešiť so Sociálnou poisťovňou) - s poukazom na ustanovenie § 797 ods. 4 in fine Obč. z. potom už tento dôvod nie je možno dodatočne meniť a teda aj následná argumentácia žalovaného v spore o možnosti odmietnuť alebo krátiť plnenie, je irelevantná. V tejto súvislosti súd konštatuje, že by pokojne mohlo dôjsť k tomu, že by si poškodený nárok ani neuplatnil zo systému úrazové poistenia v Sociálnej poisťovni, ale domáhal by sa nároku len od poškodenému (k čomu aj v prejednávanej veci až do 20.12.2018 došlo).

69. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti porušil svoju zákonnú (i zmluvnú) plniť za žalobcu (poistníka) poškodenému náhradu škody z dôvodu, ktorý nebol správny a súladný či už so zákonom alebo zmluvou, odmietol teda plniť bez právneho dôvodu, v dôsledku čoho musel žalobca pod hrozbou exekúcie nahradiť škodu poškodenému sám, z vlastných prostriedkov, čím žalobca plnil to, čo mal plniť v zmysle § 4 ods. 2 a § 15 ods. 1 Zákona o PZP žalovaný za žalobcu. Ak tak žalobca urobil, je žalovaný v zmysle § 5 ods. 1 písm. d) nahradiť žalobcovi plnenie (náhrady za bolesť), ktoré neprekročilo rozsah náhrady podľa osobitných predpisov (§ 444 Obč. Z. a Zákona o náhrade za bolesť), resp. ktoré neprekročilo rozsah náhrady určenej právoplatným rozhodnutím trestného súdu (2 644,80 Eur), v ktorom súd vychádzal zo znaleckého posudku, ktorým bola výška náhrady za bolesť určená. To, že poškodený si potom, ako žalobca (škodca) v plnom rozsahu uspokojil jeho nárok na bolestné v zmysle exekučného titulu (trestného rozsudku) v rámci exekúcie, duplicitne (a teda neoprávnene - v rozpore so zásadou jedného odškodnenia jednej škodovej udalosti) uplatnil nárok na „bolestné“ aj zo systému úrazového poistenia v Sociálnej poisťovni, nie je možné pričítať na ťarchu a v neprospech žalobcu.

70. Základ nároku je tak podľa názoru súdu daný a je daná aj aktívna vecná legitímácia žalobcu ako i pasívna vecná legitímácia žalovaného. Nakoľko skutkovo i právne totožná vec nie je predmetom ústálenej súdnej praxe najvyšších súdnych autorít a nakoľko je v spore namietaná aj výška nároku žalobcu (v súdnom spise sa navyše nachádzajú tri rôzne lekárske posudky týkajúce sa stanovenia počtu bodov na účely určenia bolestného), súd považoval v zmysle § 214 CSP za účelné rozhodnúť najskôr len o základe uplatneného nároku medzitémnym rozsudkom (výrok I.). Otázky, ktoré sa týkajú základu nároku, možno totiž riešiť len v medzitémnom rozsudku. Právnym základom veci je všetko, čo nemožno podriať pod pojem výška uplatneného nároku, to znamená, že musia byť vyriešené všetky právne otázky, nielen niektoré alebo dokonca len jedna z nich. Po právoplatnosti medzitémneho rozsudku sa súd potom môže v ďalšom konaní prípadne zaoberať už len výškou uplatneného nároku (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. decembra 2017, sp. zn. 4 Cdo/194/2017).

71. O nároku na náhradu trov konania súd v zmysle § 262 ods. 3 CSP rozhodne až v rozsudku, ktorým rozhodne o celom uplatnenom nároku (výrok II.).

72. Záverom súd považuje za potrebné uviesť, že nepriznanie nároku žalobcovi by pre neho bolo krajne nespravodlivé. Žalobca mal totiž platne uzavretú poistnú zmluvu, platil poistné a mal za to, že je „krytý“ týmto poistením pri prípadnej škode (aj na zdraví), za ktorú bude zodpovedať v zmysle § 427 Obč. Z. Ak žalovaný ako poisťovateľ neplnil náhradu škody poškodenému za žalobcu a ak musel tak urobiť sám poistník (žalobca), má žalobca právo domáhať sa toho, čo musel z vlastného vynaložiť na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody, keď práve za účelom náhrady škody bol poistený. Navyše, pri týchto skutkových okolnostiach by nepriznaním nároku žalobcovi došlo k absurdnej situácii, kedy žalobca uspokojil nárok na bolestné poškodenému, poškodený si duplicitne uplatnil nárok aj v Sociálnej poisťovni a duplicitne prijal odškodnenie za bolesť aj z druhého systému poistenia a následne Sociálna poisťovňa vymáha od žalobcu regres za poskytnutie náhrady za bolesť, ktoré bolo poškodenému duplicitne vyplatené. Ergo, poškodený sa z titulu bolestného uspokojil dvakrát (dvakrát z jednej škodovej udalosti, z dvoch rôznych systémov), žalobca (napriek platnej poistnej zmluvy) má z vlastných prostriedkov dvakrát hrať náhradu za bolesť a žalovaný, ako poisťovateľ - podľa zákona i zmluvy povinný nahradiť za žalobcu škodu - nazaplatí nič. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na tzv. Radbruchovu formulu, v zmysle ktorej „Konflikt medzi spravodlivosťou a právnou istotou je možné riešiť len tak, že pozitívne právo, zaisťované predpismi a mocou, má prednosť aj vtedy, ak je obsahovo nespravodlivé a neúčelné, okrem prípadu, ak rozpor medzi pozitívnym zákonom a spravodlivosťou dosiahne tak neznesiteľnej miery, že zákon musí ako „nenáležitú právo“ spravodlivosti ustúpiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP). Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.